

A REMIX Rádiótechnikai Vállalatnál több termék mellett úgynevezett szigetelő alapú vékony és vastag rétegáramköröket is gyártanak. Ezek rendkívül kicsik és alkalmazási területük sokrétű. A megrendelő kérésének megfelelően — egy-egy berendezéshez alakítva — készítik ezeket a speciális, miniatűr áramköröket, amelyek a távvezérlésben, az automatizálásban ma már nélkülözhetetlenek. A REMIX-nél tavaly nyolcvan-száz millió forint értékben készítették ilyen különleges mikroáramköröket. Képünkön: Krémer Péter nagy bonyolultságú hibrid áramkört ellen őriz.

Dorozsmai távlatok

A nyolcvanas évek igen csak próbára teszik a magyar mezőgazdaságot. Ennek tudatában a közös gazdaságok szigorúbban és realitásként mérlegelve készítették el távlati tervüket, s minden belső tartalék feltárásával, a változó közgazdasági légkörhöz és szabályozókhöz igazodva törekednek az eredmények javítására.

Szeged egyik megbízható gazdálkodó közössége a József Attila Tsz. Hosszú évek óta jövedelmező gazdálkodásáról híres, nyilvánvaló, hogy az elkövetkező években is elvárja a tagság a fokozatos jövedelemjavulást, a már megszokott szociális gondoskodást. Igen ám, csak hogy a szabályozók köztudottan szigorodnak és az elkövetkező öt év alatt a szövetkezeteknek is illik minél többet visszafizetni az állam kasszájába. Minden fillérért, ha nem is többet kell dolgozni, de következetesebben, okosabban, a József Attilásoknak is.

Ennek alapján alapos és részletes viták, munkahelyi közösségekben való megbeszélésekkel tárgyalta meg a közös gazdaság az 1981–1985-ig terjedő időszak tervét. Különösen a szakemberellátottság, a gépesítés, s a gazdasági helyzet váltott ki vitát, ami érthető, hiszen ez a gazdaság 2 ezer 749 hektáron gazdálkodik, jó földeken, egy hektárra 21 aranykorona esik, ám a tagság létszáma 654, s ebből 292 a dolgozó tag, a nyugdíjasok és járadékosok száma 362 fő. Könnyen észrevehető, hogy minden „második ember eltartott”.

Hogyan lehet tehát ilyen körülmények között jövedelmezően gazdálkodni?

A legjobb megoldásnak az ágazati irányítás bevezetése látszott. A közös gazdaság létrehozta az állattenyésztési, növénytermesztési, kertészeti és műszaki ágazatot.

1.

A növénytermesztési ágazat terében évente 400–500 hektár gabona vetése szerepel, az átlagtermést 4,5 tonnáról 5 tonnára emelik hektáronként a tervidőszak végére. A közösség híres a fűszerpaprika-termesztéséről, bár az elmúlt években a magyar mezőgazdaság sebezhető és kritikus pontjává vált a fűszerpaprika-termesztés, a világgiacon megszerzett helyünk is veszélyben forog, ami azt is jelenti, hogy ebben a gazdaságban szintén vannak gondok a piros arany körül, mégis hosszú távon fűszerpaprikát

és pritaminpaprikát 120 hektáron termelnek. A természetesen hektáronként 13 tonna.

A szegedi gazdák közössége közül az utóbbi években itt kísérleteztek a lóbab termesztésével. Jövedelmezőnek bizonyult, ezért a hatodik ötéves tervben 100 hektáron maradt ez az exportcikk, hektáronként 3 tonna termésátlaggal. Napraforgóból 150 hektár díszlik és valamivel nagyobb termésátlagokat várnak, mint a lóbabból.

A termelés szerkezet átalakításával, s egyben az ágazati irányítás megteremtésével szükség szerű, hogy évente minél nagyobb területen telepítsenek lucernát. A tervidőszak végére 400 hektáron lesz lucerna.

2.

A gazdaságban öntözési és kertészeti ágazatot is létrehozna. Ez szokatlan és merőben új. Dorozsmán 1982-től épül meg 500 hektáron az öntözőrendszer. Nyilvánvaló, hogy ennek üzemeltetése parancsolóan követeli egy intenzív kertészeti ágazat megteremtését. A tervek erre alapoznak, s fokozatosan az öntözőfűrtön belül szántóföldi zöldségtermelést teremtenek. A tervek szerint 50-tól 100 hektáron korai burgonyát, ugyanannyi területen korai zöldborsót termesztenek, s ezzel lényegesen hozzájárulnak Szeged ellátásához. Ugyancsak az öntözésre alapozzák a fűszer- és pritaminpaprika termelését, sőt a szálak takarmánytermesztését is.

3.

Az állattenyésztési ágazatban már az elmúlt évek is céltudatos fejlesztési és tenyészési munkát bizonyítottak. A gazdaság a tejtermelésre fordít nagyobb gondot, s az egy tehénre jutó tejtermelés 1985-re 4 ezer 200 literre nő.

Minden alap és adottság rendelkezésre áll a termelőszövetkezetben, hogy ezt az eredményt realizálják. A megfelelő hibridek termesztésbe állítása megtörtént.

Nemcsak a minőségi munka és szemlélet, de a mennyiségi, a számszerű növekedés is mérhető, mert az állatállomány 400 darabra növekszik. Természetesen a tejtermelés ugrásszerű javulása önmagában nem garantálja egy hosszú távú termelési terv sikerét. Jól tudják ezt a dorozsmaiak, éppen ezért a marhahizlalás növelésével is számoltak. A

gazdaság fennállása óta sohasem tartozott a híres-nevesebb juhtenyésztők közé. Most új perspektívát látnak ebben, annál inkább, mert a külföldi piacokon is keresett a magyar birka, gypjű. A tervidőszak végére megduplázódik az anyaihállomány.

4.

Napjaink gazdálkodásában meghatározó, hogy egy-egy közösségnek milyen a gépesítési és műszaki színvonala. Azokban a gazdaságokban, ahol az optimális igényekhez közelítve megfelelő gép- és szállítóeszközparkot teremtetnek, ott a termelési eredmények is kedvezőbben alakulhatnak, hiszen egyáltalán nem közömbös, mennyi idő alatt takarítják be például a kalászosokat vagy a kukoricát, s milyen veszteségekkel. Dorozsmán jelenleg megfelelő a gépkocsi-park, megfelelő mennyiségű és minőségű erőgéppel és szállítóeszközzel rendelkezik a térség. A VI. ötéves tervben évente 5–6 millió forint áll a tagság rendelkezésére, beruházásra, ebből 3–4 millió gépvásárlásra szánják, hogy a legkorszerűbb és legnagyobb teljesítményű gépeket megvásárolhassák.

Több lényeges beruházás készül el, de valamennyinél gondosan mérlegett a tagság, hogy a befektetés minél hamarabb megtérüljön. A VI. ötéves terv főbb mutatói: a térség vagyona 1981-ben 86, 1982-ben 92, 1983-ban 101, 1984-ben 115 és 1985-ben 126 millió forint; nettó árbevétele 1981-ben 99, 1982-ben 119, 1983-ban 129, 1984-ben 137, 1985-ben 150 millió forint; eredménye 1981-ben 8,7, 1982-ben 9,8, 1983-ban 11, 1984-ben 13, 1985-ben 16 millió forint.

A jövő gazdálkodásához jól felkészültek a dorozsmaiak, megfelelő anyagi és szellemi tartalékokkal is rendelkeznek. Reméljük, nem marad el a siker.

Sz. L. I.

Megindult a forgalom

Szilveszter hajnalán, 4 óra 10 perckor megindult a metrórendszer forgalom Budapesten. Az észak–déli metróvonal szerdán átadott, a Deák tér és az Elmunkás tér közötti új szakaszán. Ezzel egyidejűleg életbe lépett a felszíni tömegközlekedés forgalmi változásai is, amelyekről térképek, kiadványok, s a megállóhelyeken

A pályakezdés gondjairól

Évente 20–22 ezer Szegeden tanult fiatal rugaszkodik neki az életnek, vagyis ennyi érettségizett diák és diplomatulajdonos keresi helyét a dolgozó társadalomban. A pályakezdők azonban számos problémával küszködnek, s az államnak is vannak bizonyos gondjai. Egyre nyilvánvalóbb feszültséget okoz, hogy egyes szakmákban bizonytalan, az utánpótlás, másutt meg túl sokan vannak a jelentkezők. Kedvezőtlen aránytalanság mutatkozik bizonyos pályákon, nagyon sokan szeretnének például orvosok lenni, jóllehet korántsem alkalmas mindegyikük erre a hivatásra. Ez arra vall, hogy a jelenlegi egyetemi, főiskolai főlvételi rendszer nem teszi lehetővé a pályakezdők számára a megfelelő szakmákra való felkészítést. A pályakezdők körében jelentős Szeged vonzása, a meghirdetett állásokra gyakori a túljelentkezés, sőt az sem ritka, hogy egyetemi végzettséggel az általános iskola alsó tagozatán tanítanak.

Vannak főlvételi gondjai a szakmunkásokat nevelő középiskoláknak is annak ellenére, hogy az utóbbi években sokat javultak az oktatás tárgyi főlvtélei. Továbbra is azok jelentkeznek szakmunkástanulónak, akik gyöngébb eredménnyel végeztek el a nyolc általánost. Jelenleg négy szegedi középiskolában képeznek szakmunkásokat, illetve adnak a mesterséget igazoló okmány mellé érettségi bizonyítványt is. Kevesen választják azonban az ács, kőműves, pék, géplakatos, bádogos, forgácsoló, szövőcipész stb. szakmát, s a már főlvtettek jelentős száma is kimarad év közben az iskolából. A szakmunkásképző intézetek végzős tanulói — évente 1000–1110-an — maguk gondoskodnak elhelyezkedésükről. Általános tapasztalat, hogy tanulmányaik idején nem szívesen kötik le magukat egy munkahelyhez, sokan tehát a főlkinált társadalmi ösztöndíjat sem veszik igénybe.

Más a helyzet az egyetem- és főiskolát végzettekkel. Évente mintegy 1500 új diplomás általában pályázat útján helyezkedik el, közülük 20 százalék Csong-

rád megyében. Igen sokan bírálják az érvényben lévő pályázati rendszert. Mivel számos kibúvót, következetlenséget, visszaélési lehetőséget rejt magában, nem tartják megfelelőnek sem az ország igényei, sem az elhelyezkedni szándékozók érdeke szempontjából. A meghirdetett pályázatok száma meghaladja ugyan a végzettekét, nem felel meg azonban az arányoknak. Nem tudni, milyen okokból vagy szempontok alapján, de jelenleg sok biológust, kémikust, földrajzi- és nyelvi nyelvész tanárt képeznek, akik a végzettségüknek megfelelő elhelyezkedési lehetőség híján kénytelenek nevelő tanári állást is vállalni. Jellemző, hogy 1980-ban a természettudományi karon diplomát szerzettek 40 százalékának ilyen munkahelyet ajánlottak, ami csak bizonyos mértékig és átmenetileg enyhített az állás gondokon. Mivel a pályakezdők körében jelentős Szeged vonzása, a meghirdetett állásokra gyakori a túljelentkezés, sőt az sem ritka, hogy egyetemi végzettséggel az általános iskola alsó tagozatán tanítanak.

A szegedi üzemek, szövetkezetek, intézmények munkaerőkereslete néhány szakmában meghaladja a kínálatot. Legtöbb helyen szívesen fogadják a pályakezdeket, vállalva, hogy az iskolából hozott elméleti tudást megfelelő gyakorlattal egészítik ki. Különösen nagy a közigazdászok, mérnökök iránti igény, s több szakképzett övönőre, tanítóra is szükség lenne. A munkahe-lyek vezetői hiányolják az úgynevezett középszintű irányításra alkalmas középiskolai végzettségű szakemberutánpótlást, ezért tették szöveget, hogy kár volt megszüntetni a technikusképzés korábbi formáját. Jóllehet Szegeden — a nagy változások ellenére is — a könnyű- és élelmiszeripar túlsúlya a jellemző, a szakmunkásképző intézetek éppen az ilyen üzemekbe nem tudnak elég fiatal irányítani. A három műszak, a por- és zajártalom, a monoton munka mellett még a viszonylag jobban fizetett fonó- és szövő szak-

mában is nagy a fluktuáció. Az iskolából kibocsájtott szakmunkások a kényelmesebb, divatosabb és főleg bővebben jövedelmező ágazatokban iparkodnak elhelyezkedni. A ruhagyárban, az áfészeknél, az NKFV-nél pénzzalomban részesítik a munkába lépőket, másutt kamatmentes lakásépítési kölcsönrel, alberleti költség-térítéssel támogatják őket, mégis sok gondot okoz az utánpótlás.

Nagyon nehéz a kezdő fiatalok helyzete. Abból a 2600–3000 forintból, amit induláskor általában kapnak havonta, csak igen nehezen lehet megélni. Különösen azok vannak bajban, akiket a szülők sem tudnak támogatni, s 1000–1200 forintot alberletet kénytelenek fizetni. Bár a népgazdaság mostanság komoly gondokkal küzd, a fiatal munkavállalók anyagi nehézségeit jelezni kellene a kormányban. A jó közérzethez, az ambícióhoz ugyanis erre is szükség van, jóllehet a fiatalok munkafegyelmé- egyáltalán nem rosszabb, mint a társadalom. Hiába mondogatják itt-ott, hogy „ezek a mai fiatalok csak a pénzt szeretik”, a munkában gyakran még különbek is, mint a tanítómesterek. Nem véletlen, hogy sok diák írt az üzemi gyakorlatról készített dolgozatban lesújtó véleményt egyes „öregék” nagyon is kifogásolható munkaerőkölcséről és magatartásáról.

Muszáj valahogy elérni, hogy az iskolából kikerülő fiatalok nagy többsége a végzettségének megfelelő munkakörben tudjon elhelyezkedni, s teljes odaadással végezze a dolgát. Ne képezzünk például több biológust, mint amennyire szükség van, s tegyük vonzóbbá a műszaki pályákat. Lehetetlen állapot ugyanis, hogy a felsőfokú műszaki stúdiókat már 9–10 félévvel a ponttal is el lehet kezdeni. Félő, hogy a gyöngébb főlkészültségű tanulók, illetve végzős fiatalok kevésbé lesznek képesek nemcsak kezdeményezni és újítani, hanem az új technikát sem tudják megfelelően kezelni, működtetni. A tudományos technikai forradalom fegyversúlyozásához szükséges szakemberképzéshez, a folyamatos alkotó kezdeményezéshez meg kell teremtenünk a legideálisabb főlvtételeket.

F. N. I.

Tanácsstagok időközi választása

Jelölőgyűlések január 4-én és 5-én

Az 1980. évi általános választások óta Szegeden négy választókerületben a megüresedett tanácsági helyek betöltése miatt új, időközi választást tartanak január 24-én. A választást jelölőgyűlések előzik meg, amelyek helye és időpontja a következő: az 56-os számú választókerület részére január 4-én 17 órai kezdettel, a petőfitelepi 1. számú általános iskolában (Benczúr

Gyula utca 29.), a 110-es választókerület részére január 4-én 17 órakor a ságvári-telepi kultúrházban (Újvidéki utca 4.), a 91-es számú választókerületben január 5-én 17 órakor, a kiskundorozsmai I. számú általános iskolában (Felszabadulás utca 2–4.), a 106-os választókerület részére január 5-én 17 órakor az Indóház téri MÁV étkezdében tartják a jelölő gyűlést.

A választókerületek a következők: az 56-os számú tanácsági választókerület magában foglalja Petőfitelepet a körtöltés, a Május 1. utca páratlan oldal, 1–89-ig, a Gerle sor 12/A-tól 19/C-ig és 25., 26. szám, Benczúr Gyula utca páros oldala a 2–80-ig bezárt területet. A 91-es számú vk.: Dorozsmán a belterület határa—Maty-csatorna a Széksósi útig—Széksósi út páratlan oldala 1–11-ig—Felszabadulás utca páros oldala 2–114-ig. A 106-os számú vk.: Alsóváros a Szántó—Hattvas utca—Nyíl utca páratlan oldala 1–19/B-ig—Kisfaludi utca páros oldala

2–44-ig—Borbás utca páros oldala 2–24-ig—Személypályaudvar által bezárt terület. A 110-es számú vk.: Ságváritelepen a Vasútjól-től—Ságváritelepi határa—Szabadkai út páratlan oldala által bezárt terület.

A városi tanács végrehajtó bizottsága a választókerületekben lakó választók névjegyzékét január 6–8. között az ügyfélszolgálati iroda hivatali helyiségében (Széchenyi tér 11. szám) és a kiskundorozsmai ügyfélszolgálati irodában közszemlélere teszi. A névjegyzékkel kapcsolatban bárki észrevételeit, s a tanács kéri is, hogy a lakók a névjegyzékben nem szerepelnek, kérhetik és kériék az ügyfélszolgálati irodánál, hogy pótlólag írják fel nevüket a választói névjegyzékbe.

Egyébként az érintett állampolgárok arról, hogy felvették-e őket a névjegyzékbe, értesítést kapnak a tanács közigazgatási szerveitől. Ha azonban a névjegyzékben nem szerepelnek, kérhetik és kériék az ügyfélszolgálati irodánál, hogy pótlólag írják fel nevüket a választói jegyzékbe.